

UN POETA

Miquel Martí i Pol

"L'àmbit de tots els àmbits" (Ed. Llibres del Mall, Barcelona, 1.981) representa, dins l'obra poètica de Miquel Martí i Pol, el punt de fusió ideològic d'una ferma voluntat de reconstrucció nacional. Una voluntat subjacent i prioritària al llarg de tota la seva obra (quatre volums publicats per Llibres del Mall), però que sols aquí, aïllada com a objecte de contemplació, assoleix veritable dimensió èpica. Epicitat que es trasllada del pòsit individual al marc de la identitat col·lectiva: "En pur silenci / hem preservat una àmbits. / Edifiquem-hi / teuaços, una pàtria, / l'àmbit de tots els àmbits".

Com hem dit, aquesta voluntat d'emmarcar l'èpos del sentiment del poeta en l'acció constant i la construcció d'una futur que contempli les arrels més fondes i intransferibles de la identitat nacional, és una de les categories ideològiques fonamentals de la poesia de Martí i Pol. "L'àmbit de tots els àmbits" ho invoca mitjançant un desig esperançat que es concreta en l'acció i la lluita diària, el combat i, en darrer terme, la vindicació d'un "som" inviolable que enmarca l'essència de tot un poble. El poble català és el centre d'aquest desig "futuraible", i un tant que futuraible, possible. Les fonts d'aquest desig arrenquen dels primers llibres de Martí i Pol, concretament de "Porta la tarda recolzada al braç" (1948-1954), travessen la punyent realitat socio-política i de classe de "La fabrica" (1958-1959), fins a arribar a "L'àmbit de tots els àmbits". Així, per exemple, el to del discurs del poema "Cançó després de la pluja", dins el llibre "El poble" (1956-1958) - " ara el que cal és que tot recomenci, / ben certament: / el que més cal / és l'esforç de recomençar / un cop més encara ", és una bona mostra de l'esperit cívico-patriòtic que empeny l'últim llibre de Martí i Pol: "Cridem qui som / i que tothom ho escolti : / I en acabat, que cadascú es vesteixi / com bonament li plagui, i via fora, / que tot està per fer i tot és possible".

No hi ha dubte que l'aparició de "L'àmbit de tots els àmbits", avui, aquí i ara, al marge de la projecció simbòlica del llibre, té una intenció socio-política clarament conjuntural. La veu de Martí i Pol és un al·legat contra el defalliment institucional o la negligència del vençut, contra la impotència secular, el desencís o les visions apocalíptiques de certs sectors del país. Enfront de tot això, la poesia martiniana invoca una esperança colpidora d'un "futur luminós i possible". L'àmbit d'un espai semàntic comú assolellat pel desig i l'imperatiu de l'acció.

Suplement Cultural AVUI
15 Novembre 1.981